

**KAMBIYO SENETLERİNE ÖZGÜ HACİZ YOLU İLE TAKİPTE
İMZAYA İTİRAZIN TAKİBİ DURDURUP
DURDURMAYACAĞININ DEĞERLENDİRİLMESİ**

Dr. Levent BÖRÜ*

I. GENEL DEĞERLENDİRME

Kambiyo senetlerine özgü haciz yolu, özel bir ilamsız icra yoludur¹. Ticaret hayatının çabukluk ihtiyacı ve bu senetlerin kolayca tedavül edebilmesi dolayısıyla İcra ve İflâs Kanunu, bu senetlerin takibi için özel bir yol kabul etmiştir².

Uygulamada kambiyo senetlerine, ticari senetler de denilmektedir; ancak, “*ticari senet*” ile “*kambiyo senedi*” deyimleri farklı anlamda olmayıp, aynı anlamı taşır³. Kambiyo senetleri (TTK m. 670), ticari hayatta tedavül kabiliyeti bulunan, asıl alacaktan bağımsız alacağı temsil eden kıymetli evraktandır⁴. Ancak, her kıymetli evrak (TTK m. 645), kambiyo senedi değildir⁵. Ayrıca, Hukuk Muhakemeleri Kanunu anlamında kambiyo senetleri, niteliği gereği resmi bir senet değildir; aksine nitelikli bir adi senettir. Çünkü, resmi bir makam veya memurun (kişinin) katılması olmaksızın düzenlenen senetlere adi (özel) senet adı verilir⁶.

(*) Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Medenî Usûl ve İcra-İflâs Hukuku Anabilim Dalı (lboru@law.ankara.edu.tr).

(1) Kuru, B./Arslan, R./Yılmaz, E.: İcra ve İflâs Hukuku Ders Kitabı, B. 26, Ankara 2012 (Anılış: İcra), s. 357.

(2) Gürdoğan, B.: İcra Hukuku Dersleri, Ankara 1970, s. 47; Bilge, N.: Bankacılar İçin Takip Hukuku Bilgisi, Ankara 1975, s. 67 vd.

(3) Uyar, T.: İcra Hukukunda Kambiyo Senetleri, Manisa 1989, s. 2; Bozer, A./Göle, C.: Kıymetli Evrak Hukuku, Ankara 2004, s. 37; Göle, C.: Bankacılar İçin Kıymetli Evrak Hukuku Bilgisi ve Ticari Senetler, Ankara 2005, s. 55. ‘Kambiyo senedi’ ile ‘ticari senet’ kavramlarının aynı anlama gelmediği düşüncesi için bkz. Ergün, M.: Kambiyo Senetlerine Özgü Takip Yolları, Ankara 1989, s. 29.

(4) Öztan, F.: Kıymetli Evrak Hukuku, B. 15, Ankara 2008, s. 70 vd.

(5) Öztan, s. 71.

(6) Kuru, B./Arslan, R./Yılmaz, E.: Medeni Usul Hukuku, B. 23, Ankara 2012 (Anılış: Usul), s. 380; Pekcanitez, H./Atalay, O./Özekes, M.: Medeni Usul Hukuku, B. 13, Ankara 2012, s. 621.

Kambiyo senetlerine ilişkin özel hükümler (İİK m. 167-170b; m. 171-176; m. 176a-176b) uyarınca haciz yoluyla takibe girişilebilmesi için takip konusu alacağın dayanağını teşkil eden belgenin kıymetli evrak olması yeterli olmayıp, kambiyo senetlerinden olması şarttır. Kambiyo senetleri, Kanun'da sınırlı sayıda belirtilmiş olup, üç tanedir. Bunlar; bono, poliçe ve çektiler. Dolayısıyla, takip konusu alacağın dayandığı belge, kambiyo senedi değil ise, o alacak için kambiyo senetlerine özgü haciz yoluyla takibe girişilemez (İİK m. 167/I).

Borçlu, takip konusu alacağın dayandığı kambiyo senedindeki imzanın kendisine ait olmadığı iddiasında ise, ödeme emrini tebellüğ ettiği tarihten itibaren 5 gün içinde ayrıca ve açıkça bir dilekçe ile icra mahkemesine imza itirazında bulunmalıdır. İmzaya itiraz, satıştan başka icra takip işlemlerini durdurmaz (İİK m. 170/I). Ancak, icra mahkemesi, imzaya itiraz hakkında duruşma yapmadan önce yüzeysel bir inceleme ile edindiği kanaate göre itirazı ciddi bulduğu takdirde, alacaklıya tebliğe gerek görmeden itirazla ilgili kararına kadar, icra takibinin geçici olarak durdurulmasına evrak üzerinden karar verebilir (İİK m. 170/II).

Peki, kambiyo senetlerine özgü haciz yoluyla takipte imzaya itiraz edilmesi halinde, İcra ve İflâs Kanunu m. 170/I'deki hükmün uygulanmasının yerine, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu madde 209/I'deki hükmün mü uygulanması gerekir? Bu hükme göre, “*adi senetlerdeki yazı veya imza inkâr edildiğinde, bu konuda bir karar verilinceye kadar, o senet herhangi bir işleme esas alınmaz*”. Yargıtay 12. Hukuk Dairesi'nin kararı şu şekildedir⁷: Kambiyo senetleri de bir adi senet olmalarından ötürü, takibe konu olmuş kambiyo senedindeki imzaya itiraz halinde, bu konuda karar verilinceye kadar takip duracaktır. Zira, 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun yerini almak üzere hazırlanan 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu, 12.1.2011 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde kabul edilmiş ve 4.2.2011 tarih ve 27836 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır. Hukuk Muhakemeleri Kanunu 1.10.2011 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Buna karşın, 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu ise 4.9.1932 tarihinden itibaren yürürlüktedir. Gerek Hukuk Muhakemeleri Kanunu gerekse de İcra ve İflas Kanunu genel bir kanundur ve Hukuk Muhakemeleri Kanunu, İcra ve İflas Kanunu'ndan sonra yürürlüğe girmiştir. Bu sebeple, Hukuk Muhake-

(7) 12. HD, 3.5.2012, E. 2012/10024, K. 2012/14855, bkz. bu makalenin sonundaki 1 numaralı karar.

meleri Kanunu'nun hükümleri, İcra ve İflas Kanunu'nun hükümlerine göre öncelikle uygulanmalıdır.

Bu konuyla ilgili dolaylı olarak Yargıtay 6. Hukuk Dairesi farklı yönde bir karar vermiştir⁸. Bu karara göre, “*daha özel bir kanun olan İİK'daki hükümlerin daha genel bir kanun olan HMK ile değiştirildiği söylenemez. Uygulamada da HMK'daki hükümlerin açıkça bir yollama yapılmadıkça İİK'na uygulanamayacağı kabul edilmektedir*”. Bu karar doğrultusunda yorum yapılması halinde, takibe konu olmuş kambiyo senedindeki imzaya itiraz halinde, İcra ve İflas Kanunu madde 170/I hükmü uygulanacak, imzaya itiraz, satıştan başka icra takip işlemlerini durdurmamaktadır.

Kuru/Arslan/Yılmaz'a göre⁹ ise, İcra ve İflâs Kanunu'nun bu hükümleri, Hukuk Muhakemeleri Kanunu m. 209/1 hükmüne oranla daha özel hüküm niteliğinde olduğundan, Hukuk Muhakemeleri Kanunu m. 209/1 hükmü icra ve iflas takiplerinde kendiliğinden uygulanmaz. Yazarlara göre, bu halde, adi bir senetteki imzanın sahte olduğundan bahisle açılan bir sahtelik davası, İcra ve İflâs Kanunu m. 72 anlamında menfi tespit davası olduğundan, icra takibi, ancak menfi tespit davasına bakan mahkeme tarafından İcra ve İflâs Kanunu'nun 72. maddesine göre verilecek bir ihtiyati tedbir kararı ile durdurulabilir. Yoksa mücerret adi senetteki imzanın sahte olduğundan bahisle açılmış olan bir sahtelik davası, Hukuk Muhakemeleri Kanunu m. 209/I hükmüne göre icra takibini kendiliğinden durdurmaz.

Yargıtay 19. Hukuk Dairesi ise¹⁰, kambiyo senetlerine özgü haciz yolu ile takibe konu olan çekteki ciro imzasının sahteliği iddiası ile açılmış olan menfi tespit davasında, Hukuk Muhakemeleri Kanunu m. 209 hükmü gereği, ihtiyati tedbir talebinin kabul edilmesi gerektiğine yönelik karar vermiştir. Buna göre, senedin sahteliğine yönelik açılan menfi tespit davasında salt Hukuk Muhakemeleri Kanunu m. 209 gereği, mahkemenin, takibin durdurulmasına yönelik ihtiyati tedbir kararı vermesi gerekir.

(8) 6. HD, 7.5.2012, E. 2012/3005, K. 2012/6787 (www.kazanci.com, erişim tarihi: 24.12.2012).

(9) *Kuru/Arslan/Yılmaz*, İcra, s. 363 dn. 16.

(10) 19. HD, 7.5.2012, E. 2012/3197, K. 2012/7628, bkz. bu makalenin sonundaki 2 numaralı karar.

Kanaatimizce, bu sorunun çözümlenebilmesi öncelikle, genel kanun ile özel kanun kavramlarından ne anlaşılması gerektiğinin belirlenmesine, daha sonra ise yürürlükte olan kurallardan birinin genel, diğerinin özel kanun olması halinde hangisinin öncelikle uygulanacağı meselesine dayanmaktadır. Genel kanun, kişilerin ilişkilerini düzenleyen geniş kapsamlı bir kanundur; bu anlamda Medeni Kanun ile Borçlar Kanunu veya Türk Ticaret Kanunu genel nitelikte hükümler içeren genel kanunlardır¹¹. Özel kanunlar ise genel kanunun düzenleme alanına giren belirli alanları düzenlemek amacıyla genel kanunun hükümlerinden farklı birtakım hükümler getiren kanunlardır; bu anlamda Medeni Kanun karşısında Dernekler Kanunu, hatta Dernekler Kanunu karşısında Sendikalar Kanunu özel nitelik taşıyan hükümler içerir¹². Diğer yünden, bir kanunun genel veya özel kanun olması, o kanuna standart bir yafta değildir; yani bu durum, ancak diğer bir kanunla yapılacak karşılaştırmada anlaşılır ve karşılaştırılan kanuna göre değişir¹³. Buna göre, İcra ve İflâs Kanunu, Hukuk Muhakemeleri Kanunu'na göre daha özel bir kanundur ve bu ilişkide Hukuk Muhakemeleri Kanunu genel kanun durumundadır. Bu belirlemeden sonra, özel kanun (İİK m. 170/I) daha eski tarihli ve genel nitelikli kanun (HMK m. 209/I) yeni tarihli olduğuna göre hangi hüküm uygulanacaktır? 'Özel' olmak mı, yoksa 'yeni' olmak mı esas alınacaktır?

Bu, çözümü güç bir sorundur ve buna verilecek standart bir cevap ve uygulanacak genel geçer bir ilke yoktur¹⁴. Doktrinde¹⁵, eski özel kanun ile yeni genel kanunun çatışması halinde, bu sorunun çözümüne yönelik birkaç görüş ortaya atılmıştır:

Birinci görüşe göre, yeni kanunun genel olduğu için kendisine aykırı bütün hükümleri kaldırdığı; yeni olması sebebiyle, özel de olsa, eski kuralları yürürlük dışı bıraktığı; bunun sonucu olarak da eski kurallara oranla yeni genel kanunun öncelikle uygulanması gerektiği düşünülebilir. Yargıtay 12. Hukuk Dairesi'nin kararı bu görüşe yöneliktir.

(11) *Edis*, S.: Medeni Hukuka Giriş ve Başlangıç Hükümleri, B. 4, Ankara 1989, s. 181.

(12) *Edis*, s. 182.

(13) *Oğuzman, K./Barlas*, N.: Medeni Hukuk, B. 16, İstanbul 2010, s. 78.

(14) *Oğuzman/Barlas*, s. 78.

(15) Bu konu hakkında bkz. *Edis*, s. 182-183; *Oğuzman/Barlas*, s. 78-80; *Güriz*, A.: Hukuk Başlangıcı, Ankara 2006, s. 158; *Akyol*, Ş.: Medeni Hukuka Giriş, İstanbul 1995, s. 186.

Ayrıca, Yargıtay 19. Hukuk Dairesi'nin kararı da dolaylı olarak bu görüşü destekliyor gözükmektedir.

İkinci görüş olarak, genel kanunun, özel kanun tarafından düzenlenmiş kurumların tipini genel olarak düzenleme amacını güttüğü; bu nedenle özel kanunun hükümlerini saklı tutulmuş sayılması gerektiği; aksi halde eski kanun hükmünü yürürlükten kaldırdığını açıkça belirteceği; bu itibarla yeni genel kanunun eski özel kanuna oranla öncelikle uygulanamayacağı da savunulabilir. Yargıtay 6. Hukuk Dairesi'nin kararı da bu görüşü desteklemeye yöneliktir. Ayrıca, *Kuru/Arslan/Yılmaz*'ın da, somut olaya ilişkin olarak bu görüşü benimsedikleri söylenebilir.

Doktrinin çoğunluğunca benimsenen üçüncü görüş olarak¹⁶, kanun koyucunun iradesinin önemli olduğu; bu sebeple ilk iki görüşte beliren çözümün doğru sayılamayacağı; kanunun gerekçesinden, meclis tutanaklarından genel kanun tarafından özel kanunun koyduğu kuralların kaldırılması amacı güdülüp güdülmediğinin araştırılması ve ondan sonra bir sonuca varılması gerektiğidir. Diğer bir deyişle, sorunu çözümlenebilmek için, kanun koyucunun yeni kanunu çıkarmaktaki amacının ne olduğunu araştırmak ve her iki kanun arasında sistem ve içeriğin dayandığı ilkeler bağlamında benzerlik ve ahenk bulunması ve genel kanunun özel kanunun konusunu oluşturan kurum ve ilişkiyi genel biçimde düzenleyerek, ayrıntıların düzenlenmesini özel kanuna bırakmak istediği sonucuna ulaşılabilirse, genel kanunun özel kanunu yürürlükten kaldırmadığı kabul edilir. Bu görüşe göre, kanun koyucunun iradesine ve isteğine göre yeni genel kanun, duruma göre, eski özel kanunu kaldırmış olabileceği gibi, yeni genel kanun eski özel kanunun yürürlükte kalmasına engel olmayabilir. Bu bir yorum sorunu olup; hakim yorum kurallarına göre uygun çözümü bulmak zorundadır.

Kanaatimizce, bu sorunun çözümünde en hakkaniyetli sonuca üçüncü görüşün benimsenmesi halinde ulaşılabilir. Buna göre, Hukuk Muhakemeleri Kanunu m. 209/I'deki genel hüküm ile İcra ve İflâs Kanunu m. 170/I'deki hükmün koyduğu özel kural kaldırılmak istenip istenmediği öncelikle araştırılmalıdır. Her iki kanun metninde de bu konuyla ilgili açık bir düzenleme yer almamaktadır. Hukuk Muhakemeleri

(16) *Güral-Akipek, J./Akıntürk, T.*: Türk Medeni Hukuku, B. 5, İstanbul 2004, s. 108; *Saymen, F. H.*: Türk Medeni Hukuku, Umumi Esaslar, B. 3, İstanbul 1960, s. 144; *Oğuzman/Barlas*, s. 79-80; *Akyol*, s. 186-187; *Güriz*, s. 158.

Kanunu m. 209'un hükümet gerekçesinde de bu konuya ilişkin herhangi bir bilgi bulunmamaktadır¹⁷. Ancak şunu belirtmek isteriz ki, kambiyo senetlerine özgü haciz yolu, ticaret hayatının çabukluk ihtiyacı ve bu senetlerin kolayca tedavül edebilmesi dolayısıyla bu senetlerin takibi için İcra ve İflâs Kanunu'nda özel bir yol kabul edilmiş ve genel haciz yoluyla takipten farklı hüküm ve sonuçlara bağlanmıştır. Zira, genel haciz yoluyla takipte imzaya itiraz halinde takip kendiliğinden durur (İİK m. 66/1). Kanun koyucu, kambiyo senetlerinin niteliğinden dolayı, genel haciz yolundan farklı olarak kambiyo senetlerine özgü haciz yoluyla takipte imzaya itirazın satıştan başka icra takip işlemlerini durdurulmasını amaçlamıştır (İİK m. 170). Dolayısıyla, Hukuk Muhakemeleri Kanunu m. 209'daki düzenleme, kambiyo senetlerine özgü haciz yoluyla takipte uygulanmamalıdır. Yani kambiyo senetlerine özgü haciz yoluyla takipte, senetteki imzaya itiraz edilmesi halinde, ancak icra mahkemesinin geçici olarak takibin durdurulmasına kararı vermesi halinde takip durmalıdır, aksi halde takip devam etmelidir.

Peki, kambiyo senetlerine özgü haciz yolu ile takibe konu olan senetteki imzanın sahteliği iddiası ile açılmış olan menfi tespit davasında salt bu davanın açılması sebebiyle Hukuk Muhakemeleri Kanunu m. 209/1'e göre mahkemece takibin durdurulması gerekecek midir? Yoksa böyle bir durumda İcra ve İflâs Kanunu m. 72 hükmü öncelikli olarak uygulanmaya devam edecek midir? Burada da aynı şekilde üçüncü görüşün benimsenmesi gerekir. Yani kanun koyucunun iradesi araştırılmalıdır. Kanaatimizce, icra takibine konu olmuş senedin sahteliği iddiasına ilişkin,

(17) "Maddede yazı veya imza inkârının sonucu, 1086 sayılı Kanundaki prensipler korunarak, ancak daha açık şekilde, adi senetlerle resmi senetler için ayrı ayrı düzenlenmiştir.- Birinci fıkrada, adi bir senette yazı ve imza inkâr edildiğinde, bu konuda bir karar verilinceye kadar o senedin bir işleme esas alınmayacağı kuralı tekrarlanmıştır.- İkinci fıkrada resmi senetlerdeki yazı ve imza inkâr edildiğinde, senette yazı veya imzanın sahteliği, ancak mahkeme kararıyla sabit olunca, bu senedin herhangi bir işleme esas alınmayacağı hususu düzenlenmiştir. Resmi senedin güven uyandırmasının bir sonucu olarak, resmi senetler sahteliği iddia edilince değil, ancak bir mahkeme kararıyla sabit olunca herhangi bir işleme esas alınmazlar. Adi senetlerle resmi senetler arasındaki bu önemli fark, fıkrada bir kez daha vurgulanmıştır.-Üçüncü fıkrada senede dayanılarak verilmiş olan ihtiyati tedbir, o senet hakkındaki sahtelik iddiasından etkilenmez ve gerektiğinde senet sahibi haklarının korunması için yeni tedbirler talep edebilir. Bu fıkra daha önce 1086 sayılı Kanundaki düzenlemenin paraleli niteliğindedir. Sahtelik iddiası, o senet hakkında daha önce verilmiş tedbiri etkilemeyecek, hatta yeni tedbirlerin alınması mümkün olabilecektir" (Hükümet Gerekçesi için bkz. *Kuru, B./Arslan, R./Yılmaz, E.: Hukuk Muhakemeleri Kanunu*, B. 38, Ankara 2012, s. 244 dn. 285).

İcra ve İflâs Kanunu m. 72’de düzenlenen menfi tespit davaları, genel bir düzenleme olan Hukuk Muhakemeleri Kanunu m. 209’a göre, özel bir düzenleme sayılacak ve aksi belirtilmediği için İcra ve İflâs Kanunu m. 72 öncelikle uygulanmaya devam edecektir. Zira, kanun koyucu, İcra ve İflâs Kanunu m. 72’deki düzenleme ile, medeni usul hukukundan farklı olarak, icra takibi ile bağlantılı olarak açılmış olan menfi tespit davasına ilişkin özel bir düzenleme getirmeyi amaçlamıştır. Aksi takdirde, İcra ve İflâs Kanunu’nda böyle bir düzenleme yapılmasının bir gereği olmazdı. Ayrıca, icra takibine konu olmuş bir senedin sahteliği iddiası ile icra takibinin kötü niyetli olarak sürüncemede bırakmaya yönelik olarak açılmış olan salt menfi tespit davası, uygulamada sorunlara yol açabilir. Ancak burada hemen şunu belirtmek isteriz ki, böyle güç durumlarda, kanun koyucunun iradesinin tam olarak ne olduğunun tespiti gerçekten son derece zordur. Bu sebeple, ilgili kanun maddesine bu konuya ilişkin açık bir hüküm konulması, bu tür tartışmaların doğmasını engelleyecektir. Dolayısıyla Hukuk Muhakemeleri Kanunu m. 209’a veya İcra ve İflâs Kanunu m. 72’ye bu konuya ilişkin açık bir ek hüküm getirilmesi yerinde olurdu. Örneğin, ilgili maddeye ‘İcra ve İflâs Kanunu bundan istisnadır’ veya ‘bu hüküm, İcra ve İflâs Kanunu madde 72 için de öncelikle uygulanır’ gibi.

Burada son olarak şu hususu belirtmekte yarar vardır: İcra ve İflâs Kanunu’na göre, takipten sonra açılan menfi tespit davası, başlamış olan takibi kendiliğinden durdurmaz. Hatta mahkeme talep üzerine ihtiyati tedbir kararı vererek de takibin durmasını sağlayamaz. Ancak, mahkeme takip sonunda tahsil edilecek paranın alacaklıya ödenmemesi için, alacağın yüzde on beşinden az olmayan bir teminat karşılığı ihtiyati tedbir kararı verebilir (İİK m. 72/III). Buna göre takipten sonra açılan menfi tespit davası, borçlunun mallarının haczedilmesini ve satılmasını önlemeyecektir. Bu durum uygulamada haksızlıklara yol açtığı için, bu hükümden hareketle haciz yapıp da satış yapılmamışsa, borçlunun, borç miktarını (faiz ve takip giderleriyle birlikte) icra dairesine ödeyerek ve ayrıca bu paranın alacaklıya ödenmemesi yönünden mahkemeden ihtiyati tedbir kararı alarak takibin durmasını sağlayabileceği kabul edilmektedir¹⁸. Yukarıda, her ne kadar söz konusu somut soruna ilişkin olarak Hu-

(18) Pekcanitez, H./Atalay, O./Sungurtekin-Özkan, M./Özkes, M.: İcra ve İflâs Hukuku, B. 10, Ankara 2012, s. 237; ayrıca bkz. 12. HD, 16.5.2000, 7146/8041 (YKD 2000/10, s. 1551-1552); 12. HD, 1.1.1995, 4556/14915 (İBD 2000/2, s. 591-592).

kuk Muhakemeleri Kanunu m. 209/I hükmünün uygulanamayacağını belirtsek de, uygulamada menfi tespit davalarında ortaya çıkan bu sebepten ötürü, İcra ve İflâs Kanunu m. 72'ye bu konuyla ilgili yeni bir düzenlemenin getirilmesi yerinde olur. Bunun dışında, eğer kanun koyucu, icra takiplerine yönelik Hukuk Muhakemeleri Kanunu m. 209/I'de öngörülen sonucun ortaya çıkmasını arzu ediyorsa, İcra ve İflâs Kanunu m. 72'ye, Hukuk Muhakemeleri Kanunu m. 209/I hükmünün uygulanacağı yönünde açık bir düzenleme getirmelidir.

II. YARGITAY KARARLARI¹⁹

12. Hukuk Dairesi, 3.5.2012, E. 2012/10024, K. 2012/14855

• 1

YARGITAY İLAMI

Borçlu hakkında bonoya dayalı olarak kambiyo senetlerine mahsus haciz yoluyla takip başlatılmış, 10 örnek ödeme emri tebliği üzerine, borçlu vekili takip dayanağı senetteki imzanın borçluya ait olmadığını belirterek imzaya itiraz etmiş, takibin iptalini istemiştir.

Ayrıca takip dayanağı bono hakkında dava dışı lehtar ile alacaklı hakkında İzmir 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 2010/162 sayılı dosyasında sahtecilik suçu kapsamında kamu davası bulunduğu da görülmektedir. Bu durumda 6100 sayılı HMK 209/1 maddesi uyarınca, anılan konuda bir karar verilinceye kadar, senet herhangi bir işleme esas alınmaz. İcra takibinin yukarıda yer verilen madde doğrultusunda durdurulması gerekirken, imza incelemesi yapılarak İİK'nun 170/3 maddesi gereğince sonuca gidilmesi doğru değil ise de, sonuçta takibin durdurulması kararı verildiğinden sonucu doğru mahkeme kararının onanması yoluna gidilmiştir.

Sonuç: Alacaklının temyiz itirazlarının reddi ile sonucu doğru mahkeme kararının yukarıda yazılı nedenlerle İİK'nun 366. ve HUMK 438 maddeleri uyarınca onanmasına, 18,40 TL onama harcı peşin alındığından başkaca harç alınmasına yer olmadığına oybirliği ile karar verildi.

(19) 12. ve 19. Hukuk Daireleri'nin kararları yayımlanmamıştır. Kararların edinilmesinde yardımlarını esirgemeyen Sayın Hakim *İlker Koçyiğit*'e teşekkürlerimi sunuyorum.

19. Hukuk Dairesi, 7.5.2012, E. 2012/3197, K. 2012/7628

• 2

YARGITAY İLAMI

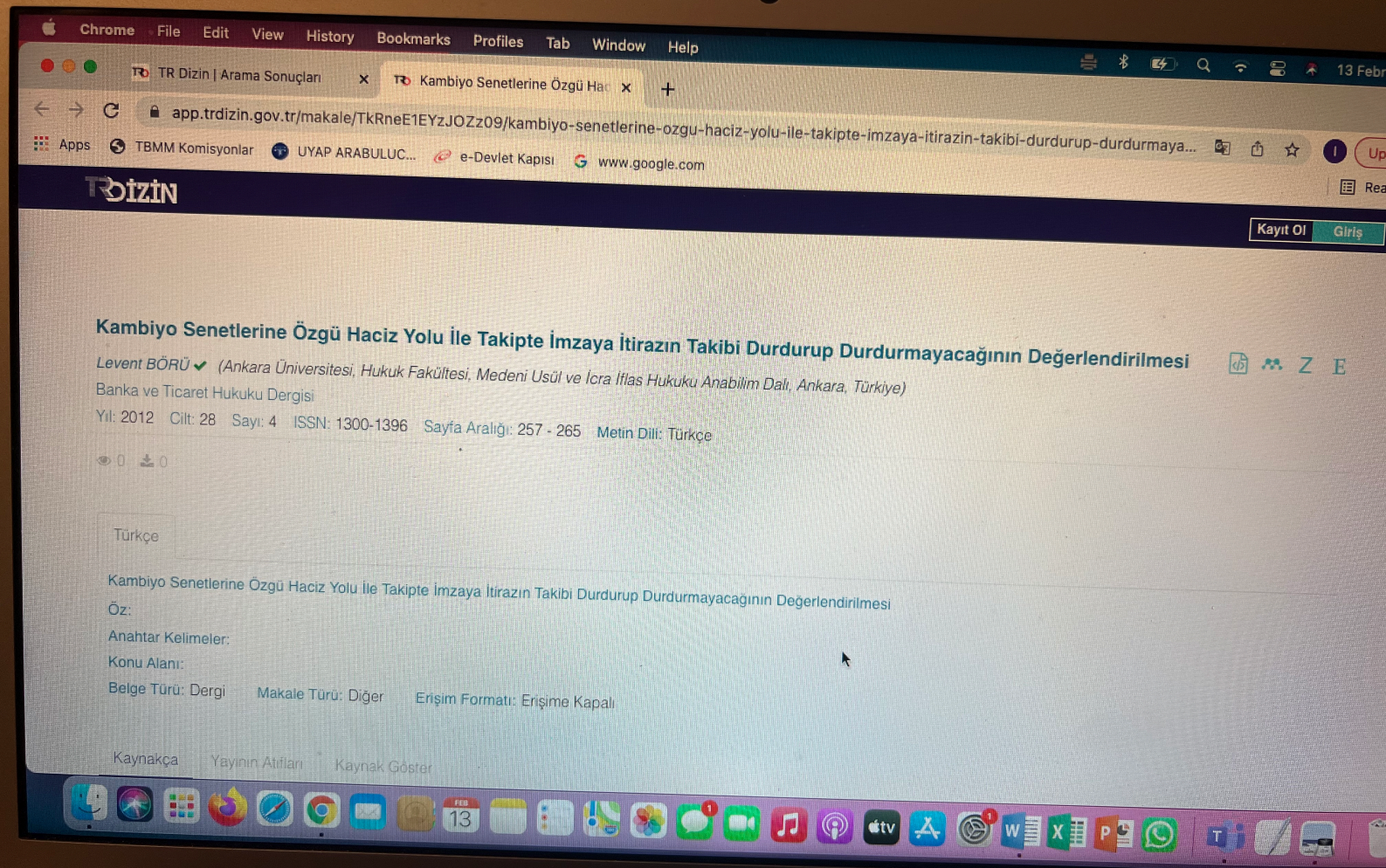
İhtiyati tedbir isteyen ... Nak. Loj. Gıda San. ve Tic. Ltd. Şti. vekili, müvekkili aleyhine 15.11.2011 tarihli 50.000 TL. bedelli çeke dayalı olarak kambiyo senetlerine Mahsus Haciz Yolu ile icra takibine girildiğini, anılan çekin çalıntı olduğunu, müvekkilinin çekte lehtar sıfatıyla yer aldığını ciro imzalarının müvekkiline ait bulunmadığını belirterek, ihtiyati tedbir kararı verilmesini talep etmiştir.

Mahkemece, dosya kapsamına göre, tedbir talebinin HMK'nun 391/2. maddesi gereğince reddine karar verilmiş, karar ihtiyati tedbir isteyen şirket vekilince temyiz edilmiştir.

Davacı vekili, dava dilekçesinde müvekkilinin dava konusu çekin lehdarı olduğunu, bu çekin davalı tarafından takibe konulduğunu, çekteki ciro imzasının müvekkili şirket yetkilisine ait olmadığını ileri sürerek, dava açmış ve ihtiyati tedbir talep etmiştir. Mahkemece tedbir talebi HMK'nın 391/2. maddesi hükmü uyarınca reddedilmiştir. Mahkeme kararlarının gerekçeli olması gerekir (HMK 27, 297 maddeleri). İhtiyati tedbir talebinin reddine ilişkin karardan talebin hangi gerekçe ile reddedildiği anlaşılamamaktadır.

Davacı menfi tespit ve istirdat davasında, ciro imzasının sahteliği iddiasına dayanmıştır. 6100 sayılı HMK'nun 209. maddesinin hükmüne göre; bir senetteki yazı veya imza inkâr edildiğinde bu konuda bir karar verilinceye kadar o senet herhangi bir işleme esas alınamaz. Maddi vakıaları ileri sürmek taraflara, hukuki nitelendirme yapmak hakimnin ödevidir. Mahkemece anılan hüküm gözetilerek ve gerekçesi de açıklanarak bir karar verilmesi gerekirken, gerekçe gösterilmeden tedbir talebinin reddi doğru görülmemiştir.

Sonuç: Yukarıda açıklanan nedenlerle kararın temyiz eden davacı yararına bozulmasına, peşin harcın istek halinde iadesine oybirliğiyle karar verildi.

Banka ve Ticaret Hukuku Dergisi

ISSN: 1300-1396

EISSN:

Web

Editör: Korkut Özkorkut

Yayına Başladığı Yıl: 1961

Yayıncı:

Yıllık Yayın Sayısı: 4

Yayın Yapması Gereken Aylar: Mayıs, Haziran, [September], Aralık

Yayın Dili: İngilizce, Türkçe

Yayın Formatı:

Dizinlendiği Yıllar:

2021 - 2021 (Sosyal)	2020 - 2020 (Sosyal)	2019 - 2019 (Sosyal)	2018 - 2018 (Sosyal)
2017 - 2017 (Sosyal)	2016 - 2016 (Sosyal)	2015 - 2015 (Sosyal)	2014 - 2014 (Sosyal)
2013 - 2013 (Sosyal)	2012 - 2012 (Sosyal)	2011 - 2011 (Sosyal)	2010 - 2010 (Sosyal)
2009 - 2009 (Sosyal)			

Konu Kategorisi:

Sosyal > Sosyal

Konu Alanları:

Hukuk

Makale
Sayısı

382

Atıf Sayısı

739

Kendine
Atıf Sayısı

80

Makale & Atıf Sayısı

160
140
120
100
80
60
40